

TRAFIKSKADENÄMNDEN

cref597

Cirkulärreferat nr 5 /1997

Till trafikförsäkringsbolagen

Skadestånd för psykisk chock och psykiska besvär till en kvinna som åsamkades skador vid trafikolycka där hennes dotter omkom.

NN skadades i en trafikolycka den 13 februari 1993 därvid hon som förare av en bil kolliderade med en annan bil. Vid olyckan omkom hennes gravida dotter. Det barn som dottern väntade lyckades man förlösa och rädda till livet.

I ett yttrande den 20 augusti 1997 anförde nämnden bl.a. följande.

Ersättningsfrågorna rör dels ersättning för sveda och värk och dels ersättning för lyte och men (inklusive ersättning för ärr), allt avseende såväl fysiska som psykiska skador.

Vad först angår de fysiska skadorna framgår av den medicinska utredningen att NN:s kvarvarande subjektiva besvär av trafikolyckan anges som värk i höger underarm, kramp i foten vid ansträngning samt ömhet över vänster höft. Vidare har i status noterats en vänstersidig benförkortning om en centimeter. I ett av bolaget inhämtat sakkunnigutlåtande, avgivet den 23 augusti 1995 av docenten och specialisten i ortopedisk kirurgi Otte Brosjö, görs bedömningen att det inte föreligger någon skadebetingad medicinsk invaliditet. Bolaget har också inhämtat ett utlåtande från nämndens sakkunnigläkare i ortopedi, professor Urban Lindgren. I ett yttrande den 30 oktober 1995 har Urban Lindgren inte funnit grund för annan bedömning.

Nämnden konstaterar att de fysiska skadorna lett till vissa kvarstående subjektiva besvär men att dessa enligt sakkunnigläkarnas bedömning inte kan betecknas som invaliditet. Nämnden finner inte skäl frånga denna bedömning även om viss osäkerhet finns i frågan. Ersättning vad avser de fysiska skadorna bör sålunda avse ersättning för sveda och värk samt ersättning för uppkomna ärr.

Vad därefter angår de psykiska besvären kan noteras att i invaliditetsintyget, utfärdat av leg läkaren Michael Jakobsen den 16 maj 1995, anges att han träffat NN vid många tillfällen från februari 1993 och att han bedömer att "denna i övrigt psykiskt mycket stabila och starka kvinna har drabbats oerhört svårt av psykologiska följder av detta tragiska olycksfall".

NN har ingett ett intyg den 29 februari 1996 av överläkaren vid psykiatriska kliniken vid Centrallasarettet i Västerås, professorn Leif Lindström som utfört en psykiatrisk bedömning av NN:s tillstånd. Leif Lindström framhåller att det står helt klart att NN har fått betydande psykiska men av olyckan. Detta har enligt Leif Lindström främst visat sig i depression och ångest, som av och till varit av panikkaraktär. Han konstaterar sammanfattningsvis att NN som följd av trafikolyckan lidit psykisk skada med främst

TRAFIKSKADENÄMNDEN

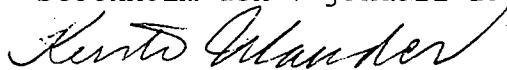
kvarstående ångest, depression, självosäkerhet, affektlabilitet, nedsatt koncentrationsförmåga och närminne samt i vissa situationer närmast fobiska reaktioner.

Nämnden beslutade vid sammanträde den 13 februari 1997 att inhämta utlåtande av ytterligare psykiatrisk expertis. Med anledning därav har docenten och specialisten i allmän psykiatri Bo Siwers den 4 mars 1997 avgett ett utlåtande till nämnden. I sin sammanfattning framhåller Bo Siwers att traumat i detta fall objektivt är mycket stort och med mycken tragik. Enligt Bo Siwers har NN emellertid klarat av situationen på ett utomordentligt sätt utan, efter vad han kan bedöma, någon kvarstående invaliditet. NN:s upplevelse består av en skrämmande upplevelse och en stor sorg vilket enligt Bo Siwers utlåtande leder till en relativt lång akuttid som bör sättas till ett år.

Nämnden finner genom utredningen i ärendet klarlagt att NN efter olyckan drabbats av psykiska besvär som i vart fall tidvis synes ha varit av allvarlig art. Besvären synes ha bestått av en chockverkan med efterföljande psykiska besvär som dröjt sig kvar under tämligen lång tid även om de i enlighet med Bo Siwers inte leder till kvarstående besvär som är att beteckna som invaliditet. Den psykiska chocken och besvären i övrigt måste antas ha sin grund inte enbart i själva händelsen som sådan med de fysiska skador som drabbade NN utan också i den omständigheten att hennes dotter omkom vid olyckan. Med utgångspunkt i rättsfallet NJA 1971 s 78 bör den förstärkning av besvären som har samband med dotterns död också läggas till grund för ersättning från trafikförsäkringen; (Jfr SOU 1995: 33 s 131)

Sammanfattningsvis bör enligt det sagda ersättning utgå för sveda och värk avseende såväl de fysiska som psykiska besvären, därvid enligt nämndens mening det bör beaktas att de psykiska besvären fortgått under en längre tid än den av Bo Siwers föreslagna akuttiden om ett år. Med hänsyn till skadornas art, till sjukskrivningstidens längd samt till det utdragna läkningsförloppet vad gäller de psykiska besvären förordar nämnden ersättning ur trafikförsäkringen för sveda och värk, för ärr och med tiden avklingande besvär av fysisk och psykisk art med sammanlagt 150 000 kr. Av det beloppet avser ca 60 000 kr ersättning för ärr.

Stockholm den 7 januari 1998


Kersti Ulander